

Начало > Семейноправни въпроси и наследство > Родителска отговорност — родителски права и право на лични отношения с детето

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

английски

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици вече са преведени.

Swipe to change

Родителска отговорност — родителски права и право на лични отношения с детето

Словения

1 Какво на практика означава правният термин „родителска отговорност“? Какви са правата и задълженията на носителя на родителска отговорност?

Родителската отговорност е правно взаимоотношение, уреждано от **семејното право**. Отношенията започват от раждането на детето или от определянето на бащинството и майчинството. В словенската правна система децата, родени от родители, които не са сключили брак, имат същите права и задължения като родените от родители, които са сключили брак. В словенското законодателство е приета система на „пълно осиновяване“, което означава, че осиновените деца се третират по същия начин, както и биологичните.

Правното основание е предвидено в **член 54 от Словенската конституция (Ustava Republike Slovenije)**, според който родителите имат правото и задължението да издържат, образуват и отглеждат своите деца. Това право и задължение може да бъде отменено и ограничавано само по причини, предвидени в законодателството, с цел защита на интересите на детето. Децата, родени от родители, които не са сключили брак, имат същите права като тези на родените от родители, които са сключили брак.

Родителите имат правото и задължението чрез преките грижи и работата и дейностите, които извършват, да осигурят успешното физическо и умствено развитие на своето дете. Родителите имат правото и задължението да гарантират живота, личностното развитие, правата и интересите на детето, което не е достигнало пълнолетие, за да осигурят неговия здравословен растеж и балансирано личностно развитие, а впоследствие и способността му да живее и работи самостоятелно. **Родителското право** обхваща тези права и задължения. (Член 4 от Закона за брака и семејните отношения [*Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih*])

Родителите трябва да гарантират интересите на детето си във всички дейности и процедури, отнасящи се до детето. Счита се, че родителите работят в интерес на своето дете, ако посрещат материалните, емоционалните и психосоциалните потребности на детето чрез поведение, което отговаря на възприетите стандарти и което е необходимо, за да се осигурят грижите и отговорността им за детето, при надлежно отчитане на неговата личност и желаниа. (Член 5а от Закона за брака и семејните отношения)

Родителите трябва да предоставят на детето си условията за здравословен растеж и балансирано личностно развитие и да му помагат да развие способността да живее и работи самостоятелно. Те трябва да издържат и отглеждат детето и да гарантират неговото здраве и живот. Те имат отговорността да осигурят, по най-добрия възможен начин, детето им да получи образование и професионално обучение според своите способности, наклонности и желаниа. Детето има право на контакт с двамата родители, както и двамата родители имат право на контакт с детето. (Членове 102, 103 и 106 от Закона за брака и семејните отношения)

Правната отговорност на родителя за неговото дете е изложена в член 142 от Кодекса на задълженията (*Obligacijski zakonik*). Родителите имат отговорност за нанесените на трета страна щети от дете, което е под седемгодишна възраст, независимо дали детето е виновно за нанесената щета. Родителите имат отговорност за нанесените на трета страна щети от малолетно или непълнолетно лице, което е над седемгодишна възраст, освен ако те не могат да докажат, че детето не е отговорно за нанесените щети.

Член 107 от Закона за брака и семејните отношения регулира **представителството** на детето в отношенията му с външния свят. Малолетните или непълнолетните деца се представляват от родителите си. Ако на малолетното или непълнолетно дете трябва да бъде официално връчено или доставено нещо, или ако детето трябва да бъде уведомено за нещо, то може да бъде прието от всеки един от родителите. Ако родителите не живеят заедно, това е родителят, с когото детето живее. Ако и двамата родители полагат грижи за детето и го отглеждат, те трябва да имат съгласие относно неговото място на постоянно пребиваване и за това кой от двамата ще приема кореспонденцията на детето.

Имуществото на детето **се управлява** от родителите на детето и в негов интерес, докато детето навърши пълнолетие. (Член 109 от Закона за брака и семејните отношения)

2 Като общо правило, кой носи родителска отговорност за детето?

Родителското право се упражнява и от бащата, и от майката. (Член 4 от Закона за брака и семејните отношения)

Родителите упражняват своето родителско право по взаимно съгласие с оглед на интереса на детето. Когато родителите не живеят заедно и не упражняват съвместно родителски права по отношение на детето, те заедно, по взаимно съгласие и с оглед на интереса на детето, вземат решения по въпросите от голямо значение за развитието на детето. Родителят, който упражнява родителски права по отношение на детето, е този, който взема решенията, свързани с ежедневието на детето. Когато единият от родителите е възпрепятстван да упражнява родителските си права, те се упражняват от другия родител. (Член 113 от Закона за брака и семејните отношения)

Ако единият от родителите вече не е жив или е неизвестен, или ако родителските права или правоспособността са му били отнети, родителските права се упражняват от другия родител. (Член 115 от Закона за брака и семејните отношения)

3 Ако родителите не са в състояние или не желаят да упражняват родителска отговорност за детето си, може ли друго лице да бъде назначено на тяхно място?

За детето могат да се полагат грижи от други лица или от институция. Центърът за социални услуги (*Center za socialno delo*) може да отнеме детето от родителите му и да го постави под попечителството на **друго лице** или **институция**, ако родителите са проявили небрежност в отглеждането и осигуряването на грижи за своето дете или ако това е в интерес на детето поради други важни причини. (Член 120 от Закона за брака и семејните отношения)

Центърът за социални услуги може да предостави на детето **приемна грижа**, ако то няма свое семейство или поради различни причини не може да живее със своите родители, или е дете, чието физическо и умствено развитие е застрашено от средата, в която живее. (Член 157 от Закона за брака и семейните отношения) Приемната грижа е уредена по-подробно в Закона за приемната грижа (*Zakon o izvajanju rejniške dejavnosti*). За детето може да се грижи **осиновител**. Детето може да бъде осиновено единствено ако родителите му са неизвестни, ако мястото на пребиваване на родителите му е неизвестно от една година, ако родителите са дали съгласието си пред компетентен орган да дадат детето си за осиновяване или ако родителите му са починали. (Член 141 от Закона за брака и семейните отношения)

Малолетно или непълнолетно дете, което няма родители или чиито родители не се грижат за него, се поставя под грижите на **настойник** от център за социални услуги. Настойникът на малолетно или непълнолетно лице носи родителска отговорност за грижите за детето. (Членове 201 и 202 от Закона за брака и семейните отношения)

4 Ако родителите се разведат или се разделят, как се решава въпросът за родителската отговорност за в бъдеще?

Родителите, които не живеят заедно или които възнамеряват да се разделят, трябва да постигнат споразумение относно упражняването на родителски права по отношение на общите си деца и го правят в интерес на тези деца. Те могат да се договорят да упражняват равни родителски права по отношение на децата си, да отстъпят упражняването на родителските права на единия от родителите или да разделят децата помежду си. Ако не могат сами да постигнат споразумение по този въпрос, могат да получат помощ от център за социални услуги. Ако родителите не могат да постигнат споразумение относно упражняването на родителски права по отношение на своите деца дори с помощта на центъра за социални услуги, по искане на единия или двамата родители съдът може да разреши упражняването на родителските права да се присъди на единия от родителите или децата да бъдат разделени между родителите. Съдът може също по свое усмотрение да постанови упражняването на родителските права по отношение на всички или на някои от децата да бъде дадено на трето лице. Преди съдът да произнесе решението си, той е длъжен да потърси мнението на центъра за социални услуги с оглед на интереса на детето. Съдът отчита също мнението на детето, ако то самото е изразило такова или ако това е направило лице, на което детето има доверие и е избрано от самото дете, при условие че детето е способно да разбере значимостта и последиците от становището. (Член 105 от Закона за брака и семейните отношения)

Когато съдът анулира брака, той се произнася и относно упражняването на родителските права и издръжката на всяко от общите деца на съпрузите, както и относно контактите им със съответните родители. (Член 78 от Закона за брака и семейните отношения)

Когато родителите не живеят заедно и не упражняват съвместно родителски права по отношение на детето, те заедно, по взаимно съгласие и с оглед на интереса на детето, вземат решения по въпросите от голямо значение за развитието на детето. Родителят, който упражнява родителски права по отношение на детето, е този, който взема решенията, свързани с ежедневието на детето. (Член 113 от Закона за брака и семейните отношения)

5 Ако родителите сключат споразумение по въпроса за родителската отговорност, какви формалности трябва да се спазват, за да стане споразумението правнообвързващо?

Родителите, които не живеят заедно или които възнамеряват да се разделят, трябва да постигнат споразумение относно упражняването на родителски права по отношение на общите си деца и го правят в интерес на тези деца. Ако родителите постигнат съгласие относно упражняването на родителски права по отношение на децата, те могат да предложат съдът да издаде решение по този въпрос в несъстезателно производство.

Ако съдът определи, че споразумението не е в интерес на детето, той отхвърля предложението. Ако родителите не могат сами да постигнат споразумение по този въпрос, могат да получат помощ от център за социални услуги. Ако родителите не могат да постигнат споразумение дори с помощта на центъра за социални услуги, съдът произнася решение по искане на единия или двамата родители. (Член 105 от Закона за брака и семейните отношения)

Родителите, които не живеят заедно или които възнамеряват да се разделят, постигат споразумение относно издръжката на общите си деца. Ако не могат сами да постигнат споразумение по този въпрос, могат да получат помощ от център за социални услуги. Ако родителите не могат да постигнат споразумение относно издръжката на общите си деца дори с помощта на центъра за социални услуги, съдът взема решение по искане на единия или двамата родители. (Член 105а от Закона за брака и семейните отношения)

Детето има право на контакт с двамата родители, както и двамата родители имат право на контакт с детето. С този контакт се осигурява преди всичко да се зачитат интересите на детето. Родителят, с когото живее детето и който упражнява родителски права по отношение на него, или трето лице, с което живее детето, трябва да се въздържа от поведение, което възпира или възпрепятства поддържането от детето на контакт с другия родител или с родителите му и трябва да се стреми да насърчава детето да възприеме подходяща нагласа спрямо контакта с другия родител или с родителите си. Родителят, който има контакт с детето, трябва да се въздържа от поведение, което възпрепятства грижите и отглеждането на детето. Ако родителите постигнат съгласие относно контактите, те могат да предложат съдът да издаде решение по този въпрос в несъстезателно производство. Ако съдът определи, че споразумението не е в интерес на детето, той отхвърля предложението. Ако родителите не могат да постигнат споразумение относно контактите дори с помощта на центъра за социални услуги, съдът взема решение по искане на единия или двамата родители. (Член 106а от Закона за брака и семейните отношения)

Детето има право също на контакт и с други лица, които са негови роднини и които имат близка лична връзка с него, освен ако това не е в противоречие с интереса на детето. За такива лица се считат по-специално бабата и дядото на детето, неговите братя и сестри, полубратя и полусестри, бивши приемни родители и бивш или настоящ съпруг/съпруга или партньор на единия или другия родител, с когото няма сключен брак. Споразумение относно контактите се постига от родителите на детето, детето (ако е способно да разбере значимостта на споразумението) и лицата, с които детето има лична връзка. Ако не могат сами да постигнат споразумение по този въпрос, могат да получат помощ от център за социални услуги. Стелента и начинът, по който се поддържа контактите, трябва да бъдат в интерес на детето. Ако родителите на детето, детето и лицата, с които детето има лична връзка, постигнат споразумение относно контактите, те могат да предложат съдът да вземе решение за това в несъстезателно производство. Ако съдът определи, че споразумението не е в интерес на детето, той отхвърля предложението. Ако не могат да постигнат споразумение дори с помощта на центъра за социални услуги, съдът взема решение относно контактите. (Член 106а от Закона за брака и семейните отношения)

6 Ако родителите не могат да постигнат споразумение по въпроса за родителската отговорност, какви са алтернативните средства за разрешаване на спора, без да се стига до съд?

Ако родителите не могат сами да постигнат споразумение, могат да получат помощ от център за социални услуги. Ако не могат да постигнат споразумение дори с помощта на центъра за социални услуги, съдът взема решение по този въпрос.

7 Ако родителите стигнат до съд, по какви въпроси, свързани с детето, съдията може да постанови решение?

Съдът може да вземе решение единият от родителите да упражнява родителски права над всички деца или децата да бъдат разделени между родителите. Съдът може също по свое усмотрение да постанови упражняването на родителските права по отношение на всички или на някои от децата да бъде дадено на трето лице. (Член 105 от Закона за брака и семейните отношения)

Съдът се произнася и относно издръжката на детето и относно контактите. (членове 105а, 106 и 106а от Закона за брака и семейните отношения)

За да вземе решение относно контактите, съдът се ръководи главно от интереса на детето. Предложението или заявлението за вземане на решение относно контактите трябва да се придружават от доказателство от компетентен център за социални услуги, от което да е видно, че родителите са се опитали да постигнат споразумение относно контактите с помощта на центъра. Съдът може да отнеме или ограничи правото на контакт, доколкото това е необходимо, за да се гарантира интересът на детето. Контактът не е в интерес на детето, ако оказва психологически натиск върху него или ако застрашава физическото или психическото развитие на детето. Съдът може да разпорежи контактите да се осъществяват под надзора на трета страна или че те не следва да включват личен контакт и обвързване (т.е. че следва да се извършват по друг начин), ако това в противен случай не би било в интерес на детето. (Член 106 от Закона за брака и семейните отношения)

Издържката се определя при надлежно отчитане на нуждите на ищеца и материалните възможности и способността за придобиване на доходи на лицето, от което се изисква да плаща издръжка. При изчисляване на дължимата на детето издръжка съдът трябва да действа в интерес на детето, като определи равнище, което е подходящо, за да се осигури успешното физическо и умствено развитие на детето. (Членове 129 и 129а от Закона за брака и семейните отношения)

8 Ако съдът реши единият родител да има еднолично попечителство над детето, означава ли това, че този родител може да решава всички въпроси, свързани с детето, без предварително да се консултира с другия родител?

Ако родителите не живеят заедно и не упражняват съвместно родителски права по отношение на детето, те заедно, по взаимно съгласие и с оглед на интереса на детето вземат решения по въпросите от голямо значение за развитието на детето. Ако не могат сами да постигнат споразумение по този въпрос, могат да получат помощ от център за социални услуги. Родителят, който упражнява родителски права по отношение на детето, е този, който взема решенията, свързани с ежедневието на детето. Ако родителите не могат да постигнат споразумение по въпросите, които са от голямо значение за развитието на детето, дори с помощта на центъра за социални услуги, съдът взема решение в несъстезателно производство по искане на единия или двамата родители. (Член 113 от Закона за брака и семейните отношения)

9 Ако съдът реши родителите да имат съвместно попечителство на детето, какво на практика означава това?

Това означава, че и двамата родители са еднакво отговорни за възпитанието и развитието на детето и че и двамата трябва да продължат да се грижат за него.

10 Към кой съд или орган трябва да се обърне, ако искам да подам молба за родителска отговорност? Какви формалности трябва да се спазят и какви документи трябва да приложи към молбата си?

Окръжните съдилища (*okrožna sodišča*) са тези с **предметна компетентност** по такива дела. (Член 32 от Гражданско-процесуалния кодекс [*Zakon o pravdnem postopku*])

Съдът, в чийто район е постоянното място на пребиваване на ответника, е този с обща **териториална компетентност**. Ако съдът в Словения има компетентност поради това, че ответникът временно пребивава в Словения, обща териториална компетентност има съдът в района, където ответникът временно пребивава. Ако освен на мястото на постоянно пребиваване ответникът временно пребивава и на друго място и поради обстоятелствата може да се допусне, че той ще живее там за продължителен период, съдът в района, където временно пребивава ответникът, също има обща териториална компетентност. (Член 47 от Гражданско-процесуалния кодекс)

Ако в спор относно законна издръжка ищецът е лицето, което иска издръжката, компетентност има съдът в областта, където е постоянното или временното място на пребиваване на ищеца, освен съда с обща териториална компетентност. Ако в спор относно законна издръжка с международен елемент съдилище в Словения има компетентност поради това, че ищецът е дете с постоянно място на пребиваване в Словения, съдът в района, където е постоянното място на пребиваване на ищеца, има териториална компетентност. Ако в спор относно законна издръжка съд в Словения има компетентност поради това, че ответникът има имущество в Словения, от което може да се изплаща издръжката, съдът в района, където се намира това имущество, има териториална компетентност. (Член 50 от Гражданско-процесуалния кодекс)

Страните и другите участници в процедурата трябва да подават искове, жалби и други заявления на **словенски език или на езика на националната общност**, който се използва официално в съда. (Член 104 от Гражданско-процесуалния кодекс)

Искът трябва да включва конкретно искане, в което се посочват основният предмет на делото и страничните претенции, фактите в подкрепа на претенцията на ищеца, доказателства в подкрепа на тези факти, както и останалата информация, която всеки иск задължително трябва да съдържа (член 180 от Гражданско-процесуалния кодекс).

Според този закон заявлението е иск, отговор на иск, средство за правна защита и други изявления, предложения или съобщения, подадени извън рамките на производството. Заявленията трябва да бъдат всеобхватни и да включват всичко необходимо за съдебното заседание. Те трябва да включват по-специално следното: посочване на съда, имената и местата на постоянно или временно пребиваване, или местата на установяване на страните, имената на техните законни представители или пълномощници, предмета на спора и съдържанието на изявлението. Ищецът трябва да подпише заявлението, освен ако това не е невъзможно поради формуляра на заявлението. За оригинален подпис на ищеца се считат неговият саморъчен подпис, както и защитеният електронен подпис, проверен посредством квалифицирано удостоверение. Ако изявлението включва искане, в заявлението ищецът трябва да посочи фактите, на които се основава заявлението, и ако се изисква — доказателствата. (Член 105 от Гражданско-процесуалния кодекс)

Съдебните такси се плащат с подаване на иска. Съдебните такси трябва да бъдат платени не по-късно от срока, определен от съда в заповедта за плащане на съдебни такси. (Член 105а от Гражданско-процесуалния кодекс)

Заявленията трябва да се подават **в писмена форма**. Писменото заявление представлява заявление, написано на ръка или напечатано и подписано собственолично от ищеца (заявление във физическа форма), или представлява заявление в електронна форма, подписано чрез защитен електронен подпис, проверен посредством квалифицирано удостоверение. Писменото заявление се подава по пощата, по електронен път, посредством комуникационна технология, връчва се пряко на този орган или се предава на лице, което се занимава професионално с подаване на заявления (търговски доставчик). Електронните заявления се подават по електронен път в информационната система.

Информационната система автоматично потвърждава пред ищеца, че заявлението е получено. Заявленията могат да бъдат подавани както в предвидената форма, така и изготвени по друг начин. (Член 105b от Гражданско-процесуалния кодекс)

Заявленията, които трябва да бъдат връчени на насрещната страна, трябва да се представят на съда в съответния брой **копия**, които се изисква от съда и от насрещната страна, и във форма, която позволява на съда да ги връчва. Това важи и за приложенията. Заявленията и приложенията, които се подават по електронен път и които трябва да бъдат изпратени на насрещната страна, се изпращат в един екземпляр. Съдът прави толкова електронни копия или фотокопия, колкото поиска насрещната страна. (Член 47 от Гражданско-процесуалния кодекс) Документите, прилагани към заявлението, могат да бъдат **оригинали или копия**. (Член 107 от Гражданско-процесуалния кодекс)

11 По какъв ред се решават тези дела? Съществува ли бързо производство?

Окръжният съд се произнася по граждански процес, освен ако не е предвидено по закон, че той следва да го направи в несъстезателно производство. Съдилищата разрешават приоритетно въпроси, които се уреждат от Закона за брака и семейните отношения. (Член 10а от Закона за брака и семейните отношения)

По време на производствата при спорове, свързани с отношения между родители и деца, съдът може по предложение на някоя от страните или по своя преценка да издаде междинни мерки (привременна мярка) относно упражняването на родителските права и издръжката на децата, както и междинни мерки за отнемане или ограничаване на правото на контакт или на начина, по който се осъществява контактът. Междинните мерки се издават по процедурите съгласно Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на искове (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*). (Член 411 от Гражданско-процесуалния кодекс)

12 Мога ли да получа правна помощ за покриване на разходите по производството?

Да, може да бъде получена правна помощ, с която да се покрият разходите по процедурата. Председателят на окръжния съд взема решение относно разпределението на правна помощ. (Член 2 от Закона за правната помощ [*Zakon o brezplačni pravni pomoči*])

Правната помощ може да бъде одобрена във връзка с правен съвет, правна консултация и други правни услуги, определени в правото, за всякакви форми на съдебна защита пред всички съдилища с обща юрисдикция и специализирани съдилища в Словения, пред Словенския конституционен съд (*Ustavno sodišče Republike Slovenije*) и пред всички органи, институции и лица в Словения, компетентни за извънсъдебно уреждане на спорове и за отмяната на плащането на разходите, свързани със съдебното производство. (Член 7 от Закона за правната помощ) Лицата, които имат право на правна помощ съгласно този закон, са: 1. граждани на Словения; 2 чуждестранни граждани, пребиваващи постоянно или временно в Словения, и лица без гражданство, които пребивават законно в Словения; 3 други чуждестранни граждани при условията на реципрочност или при условията и в случаите, определени в международни договори, обвързващи за Словения; 4. неправителствени организации и сдружения, които функционират с нестопанска цел и в обществен интерес и които са регистрирани в съответния регистър съгласно приложимото законодателство, в спорове, свързани с изпълнението на дейности в обществен интерес или по предназначението, за което са учредени; 5. други лица, за които в правото или в международен договор, обвързващ за Словения, е предвидено право на правна помощ. (Член 10 от Закона за правната помощ)

Лице, което има право на правна помощ, може да поиска правна помощ на всеки етап от производството. При вземане на решенията относно правна помощ се определят финансовото положение на ищеца, както и други условия, определени в закона. (Член 11 от Закона за правната помощ)

13 Възможно ли е да се обжалва решение за родителска отговорност?

Да, компетентността да се произнася срещу решение относно родителска отговорност, взето от окръжен съд, има по-висшестоящ съд (*višje sodišče*). (Член 35 от Гражданско-процесуалния кодекс) Жалба може да се подава до съда, произнесъл решението на първа инстанция, в достатъчен брой копия за съда и насрещната страна. (Член 342 от Гражданско-процесуалния кодекс)

14 За изпълнението на решение относно родителската отговорност в някои случаи може да е необходимо да се подаде молба до съд или до друг орган. По какъв ред се извършва това?

Производствата по принудително изпълнение са определени в Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на исковите. Освен ако в правото не е предвидено друго, районният съд (*okrajno sodišče*) има предметна компетентност да разрешава принудително изпълнение. (Член 5 от Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на исковите)

Съдът с териториална компетентност, който взема решения по предложение за принудително изпълнение на съдебно решение относно попечителството на дете и самото принудително изпълнение, е съдът в района, където полученото право да упражнява родителски права лице има постоянно или временно място на пребиваване, или съдът в района, където лицето, срещу което е подадено предложението за принудително изпълнение, има постоянно или временно място на пребиваване. Съдът в района, където се намира детето, е и съдът с териториална компетентност при пряко принудително изпълнение. (Член 238а от Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на исковите) Съгласно заповедта за принудително изпълнение задължението за предаване на дете се налага на лицето, до което се отнася инструментът за принудително изпълнение, лицето, от чиято воля зависи предаването на детето, и лицето, при което се намира детето в момента на издаване на заповедта. В заповедта за принудително изпълнение съдът обявява, че задължението за предаване на детето е в сила и срещу всяко друго лице, при което се намира детето в момента на принудителното изпълнение. (Член 238с от Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на исковите)

Като отчита всички обстоятелства по делото и за да защити интереса на детето, съдът решава дали да изпълни решението относно упражняването на родителски права по отношение на детето, като налага глоба на лицето, за което се отнася заповедта за принудително изпълнение, или като отнеме детето и го предаде на лицето, на което е предоставено попечителството над детето. (Член 238џ от Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на исковите)

15 Какво трябва да направя, за да може решение за родителска отговорност, издадено от съд в друга държава членка, да бъде признато и изпълнено в тази държава членка?

Съдебното решение относно родителска отговорност се признава и изпълнява в съответствие с Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета. Съдът прилага несъстезателно производство съгласно разпоредбите на Закона за несъстезателното производство (*Zakon o nepravdnem postopku*).

16 Към кой съд в тази държава членка трябва да се обърна, за да оспоря признаването на решение за родителска отговорност, постановено от съд в друга държава членка? Каква е процедурата в такива случаи?

Всички окръжни съдилища имат компетентност да разглеждат искания за обявяване на изпълняемост.

Съдът, обявил за изпълнимо съдебно решение, е съдът с компетентност да разглежда средства за правна защита срещу съдебно решение за обявяване на изпълняемост.

Съдът прилага несъстезателно производство съгласно разпоредбите на Закона за несъстезателното производство.

Списък с окръжни съдилища (244 Kb)

17 Кое право прилага съдът в производство по родителската отговорност, когато детето или страните по делото не живеят в държавата членка на съда, или са с различно гражданство?

Съгласно Закона за международното частно право и процес (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) отношенията между родителите и децата се оценяват съгласно правото на държавата, на която те са граждани. Ако родителите и децата са граждани на различни държави, се прилага правото на държавата, в която всички имат постоянно място на пребиваване. Ако родителите и децата са граждани на различни държави и нямат постоянно място на пребиваване в една държава, се прилага правото на държавата, на която е гражданин детето. (Член 42)

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 11/12/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.